

Un acurat marc narratiu per als setges de Girona

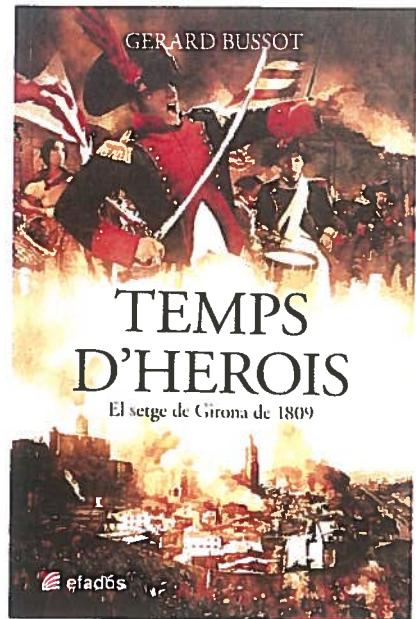
DANI VIVERN

Gerard Bussot (Sant Feliu de Guíxols, 1957) ha publicat força llibres d'assaig sobre història local, però mai narrativa. *Temps d'herois* és la seva primera novel·la, i s'hi nota el seu gust per la investigació històrica. El llibre, de 760 pàgines, imposa, de la mateixa manera que pot imposar una òpera a l'espectador poc avesat al gènere. Però ja el primer capítol provoca en el lector l'efecte motivador d'una inspirada obertura operística. A partir d'aquí, quan s'entra en el primer dels tres «moviments» en què s'estructura l'obra, la lectura ja no es pot deixar de banda. Estem atrapats.

Les descripcions són tan treballades i efectives que fan pensar en l'ambientació de les millors sèries britàniques d'època. I són, en gran part, les responsables de convertir *Temps d'herois* en una *Guerra i pau* a escala gironina. Els personatges estan tan ben perfilats que no hi ha fractura en la versemblança amb la qual tots ells (històrics o ficticis) es mouen dins del fil conductor argumental i veritable protagonista: els darrers mesos del tercer setge de Girona, el 1809. De fet (i reprenent el símil operístic) trobem que la trama és potser allò menys important, perquè coneixem els fets a l'avançada. I l'autor, conscient d'això, no cau a la

trampa de forçar escenes efectistes. En té prou amb el dramatismè bèl·lic (pintat amb un realisme a vegades escruixidor), amb uns diàlegs versemblants i amb un ritme sostingut per aconseguir la plena potència narrativa. Els personatges són molt nombrosos, però no s'acumulen en un caos ingovernable. Al contrari, amb només uns quants (contrapunt els uns dels altres) s'aconsegueix bastir un esbós argumental simple, en què acaben interessant més les descripcions psicològiques, els detalls històrics, tècnics, geogràfics i militars que la resta d'elements.

Conscient que aquesta és la recepta de la novel·la històrica seriosa, l'autor ha farcit el text amb codis QR que remeten a bibliografia sobre aquell episodi. Podem saber i completar les biografies d'Augereau, Saint-Cyr, Massanas, Álvarez de Castro, Josep Pujol Boquica, Bolívar, Nash, Minali, Fournàs, els Bivern, i buscar informacions sobre llocs, fets i dades que puntegen tot el text, i el fan viu i versemblant. En tot cas, se'n podria estalviar algun excurs (com el referit al Château Lafite, per exemple) que resulta interessant però gratuït en aquell context. Algunes expressions en francès no del tot correctes s'haurien de polir en una desitjable segona edició.

Bussot, Gerard

Temps d'herois.
El setge de Girona de 1809

Coll. El Fil de la Història
Efadós, 2016. 760 p.

Des de Galdós fins avui s'han escrit moltes pàgines sobre els setges de Girona, però la majoria de gironins les desconeixen o, en tot cas, només n'han llegit referències o extractes. Aquestes que ha escrit Bussot hi afegeixen l'esperit que ha d'animar tota bona narració, i que en fa un més que probable èxit editorial i, amb el temps, una peça clàssica.